

Šprajc i pravedno društvo

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2007/8/24 13:11:13

Koliko samo jedan ovijek može uiniti na razvoju društva i društvene svijesti pokazao je Zoran Šprajc, urednik HTV-ovog dnevnika prije nekoliko dana.

Iznio je u javnost slučaj ubojice koji je pušten na jednomjesečni dopust zbog „skrbi nad maloljetnim djetetom“.

Najprije je sudac Slavko Lozina, nakon dugogodišnjeg suđenja ubojicu mladića osudio na sramotnu nisku kaznu od 4 godine a potom je drugi sudac, Branko Milanović; toga ubojicu pustio na dopust, utvrdivši da je osuđenik jedina osoba koja se može brinuti za sedmogodišnju djevojčicu koja je, ako se ne varam doputovala iz inozemstva baki na ljetovanje.

Proglasivši ovakovo ponašanje Lozine i Milanović; društveno neprihvatljivim, nepravednim i moralno upitnim, Šprajc je unaprijed „priznao“ da vrši pritisak na pravosuđe i da se javno pobuniti cehovske udruge naših sudaca.

Nakon Šprajca uslijedila je javna pobuna protiv ovakvog ismijavanja pravde. U javnost su iznjeti i drugi primjeri u kojima osuđeni za najteža kaznena djela šeću ulicama a u šestomjesečnom pritvoru se nalaze ljudi osumnjičeni za krađu jedne plinske boce. I bezbroj je postova na internetu koji svjedoče raspoloženju građana ove države.

Javno se oglasio i Pučki pravobranitelj, Jurica Malčić; trn u oku naših pravosudnih majstora, ocjenivši da bez unutrašnjeg nadzora, kontrole, preispitivanja i stalnog vrednovanja (ocjenivanja) i eliminiranja najlošijih a potom i loših pojedinaca sustav pravosuđa ne može ozdraviti sam od sebe.

Javna reakcija i osuda društveno neprihvatljive, nepravedne i moralno upitne budi nadu da se naše društvo može razviti u pravedno društvo, osjetljivo i aktivno, spremno na pobunu kada osjeti da su pravda, moral i društvena prihvatljivost napadnuti.

I za kraj, riječi pjesme njemačkog pastora Martina Niemollera:

„Najprije su došli po komuniste – nisam se bunio zbog toga, jer ja nisam bio komunist.
Onda su došli po Židove – nisam se bunio zbog toga, jer ja nisam bio Židov.
Onda su došli po katolike – nisam se bunio zbog toga, jer ja sam bio protestant.
Onda su došli po sindikaliste – nisam se bunio zbog toga, jer nisam bio sindikalist.
Onda su došli po mene.
Ali nije više bilo nikoga da se buni zbog toga.“